

§ 13. Obligacje, emitowane przez Bank, służą do zapłaty wierzytelności rolniczych przejmowanych od instytucji kredytowych, oznaczonych przez Ministra Skarbu.

Wierzytelnością rolniczą w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są wierzytelności instytucji kredytowych, przypadające im od posiadaczy gospodarstw wiejskich, od spółdzielni oraz innych instytucji, które udzielały kredytu bądź bezpośrednio posiadaczom gospodarstw wiejskich, bądź pośrednio przez finansowanie instytucji, udzielających kredytu posiadaczom gospodarstw wiejskich.

Jeżeli tytuły przejmowanych wierzytelności są zdyskontowane w innych instytucjach, Bank może wydawać zaliczki w obligacjach na wykup tych wierzytelności.

§ 14. Instytucja kredytowa, która przekazuje Bankowi wierzytelności rolnicze wzamian za obligacje, powinna o przekazaniu powziąć uchwałę, stosownie do postanowień statutu.

Bank zawrze umowy z instytucjami kredytowymi o przejęcie wierzytelności rolniczych, lub zleci innej instytucji kredytowej zawarcie takich umów. Umowy te wymagają zatwierdzenia przez Ministra Skarbu. Umowy muszą obejmować przekazanie Bankowi zarówno oznaczonych wierzytelności rolniczych, jak również wszelkich zabezpieczeń. Bank może uzależnić zawarcie umów od dostarczenia dodatkowych zabezpieczeń, których zażąda Rada Banku. Odnośna uchwała Rady Banku winna być zatwierdzona przez Ministra Skarbu. Poza warunkami przejęcia wierzytelności wraz z ich zabezpieczeniami, umowy powinny również zawierać:

a) ustalenie na oznaczoną datę kapitału wierzytelności rolniczych oraz należnych procentów i innych kosztów,

b) szczegółowy spis dłużników, objętych przekazywanymi wierzytelnościami z podaniem sum dłużnych wraz z ich zabezpieczeniami,

c) zakres odpowiedzialności instytucji kredytowej za przekazane wierzytelności.

Zgodnie z przepisami art. 14 pkt. 5 umowy powyższe, jak również poszczególne umowy o przeważanie wierzytelności wraz z ich zabezpieczeniami oraz wszelkie pisma sporządzone w związku z przeniesieniem tytułów na Bank lub na instytucję, której Bank zleci zawarcie umowy, — wolne są od opłat stemplowych.

§ 15. Po przejęciu wierzytelności rolniczych Bank ustala plan spłaty tych wierzytelności oraz stopę procentową, jaką winni płacić dłużnicy.

§ 16. Bank za zgodą Ministra Skarbu może przekazać innej instytucji kredytowej administrowanie przejętych wierzytelności. W sprawie administrowania tych wierzytelności Bank zawrze z instytucją kredytową umowę, która wymaga zatwierdzenia przez Ministra Skarbu. Umowa taka wolna jest od opłat stemplowych.

Minister Skarbu zatwierdza na wniosek Banku koszty związane z przejęciem i administrowaniem wierzytelności.

§ 17. Wpływy osiągnięte ze spłat wierzytelności rolniczych będą stanowiły w Banku odrębny fun-

dsz pod nazwą: „Obsługa obligacji i kosztów administracji”, przeznaczony na terminową spłatę kuponów i umarzanie obligacji oraz na pokrywanie wydatków wymienionych w paragrafie poprzedzającym.

§ 18. Bank odpowiada za wyemitowane obligacje jedynie do wysokości wpływów na fundusz określony w § 17.

Skarb Państwa będzie pokrywał niedobory i straty powstałe z tytułu przejętych przez Bank wierzytelności rolniczych, po stwierdzeniu niewystarczalności tego funduszu.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

173.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 2 marca 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Spraw Wojskowych o wyznaczeniu miejsc przelotu granic Państwa przez statki powietrzne.

Na podstawie art. 2 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 996) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 306) zarządzam co następuje:

§ 1. Dla statków powietrznych, przylatujących do Polski lub odlatujących z Polski oraz przelatujących tranzytem ponad terytorjum Polski, wyznacza się następujące miejsca przelotu granic Państwa:

I. Na granicy polsko-niemieckiej:

a) pomiędzy Polską a Prusami Wschodnimi: Odcinki, zawarte pomiędzy linjami prostymi, łączącymi:

1. miejscowość Wólka od strony polskiej z miejscowością Schielasken od strony niemieckiej i miejscowość Chmielówka od strony polskiej z miejscowością Plówken od strony niemieckiej,
2. miejscowość Dmochy od strony polskiej z miejscowością Adlerhorst od strony niemieckiej i miejscowość Piekielko od strony polskiej z miejscowością Saberau od strony niemieckiej,
3. miejscowość Kazanice od strony polskiej z miejscowością Raudnitz od strony niemieckiej i miejscowość Jamielnik od strony polskiej z miejscowością Stradem od strony niemieckiej,

b) pomiędzy Polską a resztą Rzeszy Niemieckiej:

4. miejscowość Kębłowo od strony polskiej z miejscowością Schweslin od strony niemieckiej i miejscowość Kamienica od strony polskiej z miejscowością Buckowin od strony niemieckiej,

5. miejscowość Łomnica od strony polskiej z miejscowością Nasslettel od strony niemieckiej i miejscowość Zakrzewo od strony polskiej z miejscowością Schloss-Neudorf od strony niemieckiej,
6. miejscowość Żylice od strony polskiej z miejscowością Tscheschkowitz od strony niemieckiej i miejscowość Słupia od strony polskiej z miejscowością Radziunz od strony niemieckiej,
7. miejscowość Pisarzowice od strony polskiej z miejscowością Ottendorf od strony niemieckiej i miejscowość Domasław od strony polskiej z miejscowością Kunzendorf od strony niemieckiej,
8. miejscowość Kuźnica Trzcinańska od strony polskiej z miejscowością Reinersdorf od strony niemieckiej i miejscowość Bolesławiec od strony polskiej z miejscowością Pitschen od strony niemieckiej,
9. miejscowość Ruda od strony polskiej z miejscowością Biskupitz od strony niemieckiej i miejscowość Nowa Wieś od strony polskiej z miejscowością Hindenburg od strony niemieckiej.

II. Na granicy pomiędzy Polską a obszarem W. M. Gdańska:

Odcinki, zawarte pomiędzy linjami prostymi, łączącymi:

10. miejscowość Skarszewy od strony polskiej z miejscowością Lamenstein od strony gdańskiej i miejscowość Miłobądz od strony polskiej z miejscowością Hohenstein od strony gdańskiej,
11. miejscowość Rębiechowo od strony polskiej z miejscowością Oliwa od strony gdańskiej i miejscowość Stara Piła od strony polskiej z miejscowością Hoch Kelpin od strony gdańskiej.

III. Na granicy polsko - czeskosłowackiej:

12. odcinek, zawarty pomiędzy linjami prostymi, łączącymi miejscowość Pruchna od strony polskiej z miejscowością Horni Sucha od strony czeskosłowackiej i miejscowość Ustroń od strony polskiej z miejscowością Bystrice od strony czeskosłowackiej,
13. odcinek o szerokości 10 km, po 5 km w obie strony od punktu przecięcia granicy przez linię kolejową Muszyna — Orłow,
14. odcinek o szerokości 10 km, po 5 km w obie strony od punktu przecięcia granicy przez linię kolejową Łupków — Medzilaborce.

IV. Na granicy polsko - rumuńskiej:

15. odcinek o szerokości 10 km, po 5 km w obie strony od punktu przecięcia granicy przez linię kolejową Kołomyja — Czerniowce.

V. Na granicy polsko - łotewskiej:

16. odcinek o szerokości 10 km, w kierunku z zachodu na wschód od punktu przecięcia granicy przez linię kolejową Turmont — Zemgale.

§ 2. Linjami orjentacyjnymi lotu dla wyszczególnionych w § 1 miejsc przelotu granic Państwa są:

I. Na granicy polsko - niemieckiej:

- a) pomiędzy Polską a Prusami Wschodnimi dla odcinka 1) szosa z Suwałk do Goldap,
 " " 2) szosa z Mławy do Neidenburg,
 " " 3) linja kolejowa Działdowo — Dt. Eylau,
 b) pomiędzy Polską a resztą Rzeszy Niemieckiej: dla odcinka 4) linja kolejowa Wejherowo — Lauenburg,
 " " 5) " " Poznań — Berlin,
 " " 6) " " Poznań — Wrocław,
 " " 7) " " Kępno — Wrocław,
 " " 8) " " Kępno — Kreutzburg,
 " " 9) " " Katowice — Gleiwitz.

II. Na granicy pomiędzy Polską a obszarem W. M. Gdańska:

- dla odcinka 10) szosa ze Skarszew do Schöneck,
 " " 11) " " Rębiechowa do Brentowo.

III. Na granicy polsko - czeskosłowackiej:

- dla odcinka 12) linja kolejowa Bielsko — Cieszyn,
 " " 13) " " Muszyna — Orłow,
 " " 14) " " Łupków — Medzilaborce.

IV. Na granicy polsko - rumuńskiej:

- dla odcinka 15) linja kolejowa Kołomyja — Czerniowce.

V. Na granicy polsko - łotewskiej:

- dla odcinka 16) linja kolejowa Turmont — Zemgale.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

174.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 29 lutego 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o skutkach prawnych konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych.

Na podstawie art. 19 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 10) zarządzam co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia artykuły odnoszą się do dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 10).

§ 2. W przypadkach, gdy z mocy przepisu ustawowego lub z mocy wyroku sądowego przedmiotem świadczenia są obligacje pożyczek państwowych, wymienionych w art. 1, w miejsce tych obligacji wstępują z mocy prawa obligacje pożyczki konsolidacyjnej w stosunku 100 za 100 wartości imiennej. W przypadkach, gdy obligacje pożyczek państwowych, wymienionych w art. 1 są przedmiotem świadczenia z tytułu zobowiązania umownego, skutki prawne konwersji reguluje się według zasad ogólnych obowiązujących prawa.